

Sklep o razpisu referendumu za uvedbo samoprispevka IV v mestu Ljubljana

Na podlagi 8. člena Zakona o referendumu in o drugih oblikah osebnega izjavljanja (Uradni list SRS, št. 23/77), 3. člena Zakona o samoprispevku (Uradni list SRS, št. 3/73, 17/83, 25/85 in prečiščeno besedilo Uradni list SRS, št. 35/85), 16. in 91. člena statuta mesta Ljubljane (Uradni list SRS, št. 13/86) je Skupščina mesta Ljubljana na seji dne 4. novembra sprejela:

SKLEP O RAZPISU REFERENDUMA ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA IV V MESTU LJUBLJANA

1. člen

Za območje mesta Ljubljane se razpiše referendum za uvedbo samoprispevka IV (v nadaljnjem besedilu: samoprispevek) za sofinanciranje gradnje objektov za varovanje in izboljšanje okolja ter za izboljšanje komunalne opremljenosti mesta Ljubljane.

2. člen

Referendum bo v nedeljo, 23. novembra 1986.

3. člen

Na referendumu se delavci, delovni ljudje in občani izrečejo o uvedbi samoprispevka v denarju za obdobje petih let, od 1. 1. 1987 do 31. 12. 1991.

4. člen

Sredstva, zbrana s samoprispevkom, se uporabijo za sofinanciranje gradnje objektov za varovanje in izboljšanje okolja ter izboljšanje komunalne opremljenosti mesta Ljubljane in sicer za:

5. člen

Skupen znesek sredstev, potreben za izvršitev programa iz 4. člena tega sklepa, znaša v cenah decembra 1985 39.025 milijonov din, s samoprispevkom zbrana sredstva pa 19.300 milijonov din.

Dinamika izvajanja programa samoprispevka se določi z letnimi plani.

6. člen

Samoprispevek plačujejo delavci, delovni ljudje in občani, ki imajo stalno prebivališče na območju ljubljanskih občin, po stopnji 1,5 % od osnov:

1. delavci, delovni ljudje in občani od osebnih dohodkov, zmanjšanih za davke in prispevke iz osebnih dohodkov, od nadomestil osebnih dohodkov in od pokojnin;

2. delovni ljudje, ki samostojno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost kot glavni poklic in se jim davek odmerja v pavšalnem letnem znesku, od osnove, od katere se obračunava prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zmanjšane za prispevke iz te osnove in odmerjeni davek, in od nadomestil osebnih dohodkov;

3. delovni ljudje in občani, ki opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost kot postranski poklic in so obdavčeni: — po dejanskem dohodku — od ostanka čistega dohodka, zmanjšane za davek, — v pavšalnem letnem znesku — od osnove, ki jo predstavlja 2-kratni pavšalni davek;

4. delovni ljudje in občani, ki občasno opravljajo gospodarsko ali poklicno dejavnost, če ni s predpis prepovedana, od ostanka čistega dohodka, zmanjšane za davek;

5. delovni ljudje in občani, ki se jim odmerja davek iz kmetijstva — od katastrskega dohodka negozdnih zemljišč in vrednosti lesa, odkazane za posek;

6. delovni ljudje in občani od priložnostnih dohodkov iz kmetijskih, gospodarskih ali poklicnih oziroma drugih dejavnosti, avtorskih pravic (zmanjšanih za normirane ali dejanske priznane materialne stroške) ter osebnih dohodkov iz naslova pogodb o delu, od katerih se plačuje davek po odbitku, zmanjšanih za davke in prispevke po odbitku.

7. člen

Samoprispevek se ne plačuje od prejemkov iz socialnovarstvenih pomoči, od priznavalnini, od invalidnine in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in poostrežbo, od starostne pokojnine, priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov, od stipendij učencev in študentov ter od nagrad, ki jih prejmejo učenci in študenti na proizvodnem delu oziroma na delovni praksi.

Samoprispevka ne plačujejo delavci, delovni ljudje in občani iz 1. in 2. točke 6. člena, katerih osebni dohodek oziroma pokojnina ne presega zneska 70-odstotnega povprečnega izplačanega čistega OD na delavca v združenem delu v Ljubljani v preteklem četrtletju.

Znesek obračunanega in odtegnjenega samoprispevka od pokojnine oziroma od osebnega dohodka delavcev, delovnih ljudi in občanov iz 1. in 2. točke 6. člena tega sklepa ne sme biti večji od razlike med priznano pokojnino oziroma med akontacijo OD in zneskom, določenim v prejšnjem odstavku tega člena.

Samoprispevka ne plačujejo delovni ljudje in občani iz 5. točke 6. člena tega sklepa, katerih letni katastrski dohodek negozdnih površin ne presega zneska, od katerega so oproščeni davka od dohodka iz kmetijske dejavnosti, in zavezanci, ki so sami ali njihovi družinski člani pokojninsko ali invalidsko zavarovani na podlagi dohodkov iz kmetijstva, če katastrski dohodek negozdnih zemljišč ne presega zneska, od katerega so oproščeni davka. Plačevanja samoprispevka so oproščeni tudi zavezanci iz višinskih krajev, kjer so proizvodne, ekološke in prometne razmere še posebej slabe. Ti zneski in kraji so določeni v odloku o davkih občanov posamezne občine.

8. člen

V izjemnih primerih, ko bi plačevanje samoprispevka ogrozilo nujno preživljanje zavezanca in njegove družine, zavezanec lahko prosi, da se ga oprost plačevanja samoprispevka.

O zahtevkih občanov iz 1. odstavka tega člena odloči pristojni organ občinske skupnosti socialnega skrbstva — po postopku, določenem s Samoupravnim sporazumom o uresničevanju socialnovarstvenih pravic (Uradni list SRS, št. 26/84).

Postopek za uveljavitev oprostitve plačevanja samoprispevka se lahko uvede tudi po uradni dolžnosti.

9. člen

Sredstva samoprispevka se uporabijo skladno z letnimi plani in dotokom sredstev izključno za izvajanje investicijskih del iz 4. člena tega sklepa in se zbirajo na posebnem računu.

10. člen

Skupščina mesta Ljubljane in samoupravne interesne skupnosti, ki sofinancirajo program samoprispevka, s posebnim sporazumom ustanovijo skupnost za izvedbo programa samoprispevka, ki sprejema letne plane iz 5. člena tega sklepa in je odgovorna za zbiranje ter pravilno in namensko uporabo sredstev.

S sporazumom iz prvega odstavka tega člena določijo udeležnike sestavo, način dela in pristojnosti skupščine te skupnosti, njenega izvršilnega organa in drugih organov ter organa samoupravnega nadzora.

11. člen

Skupščina mesta Ljubljane spremlja izvajanje tega sklepa in opravlja v sodelovanju z organom samoupravnega nadzora skupnosti samoprispevka družbeno nadzorstvo nad zbiranjem ter pravilno in namensko uporabo sredstev samoprispevka.

12. člen

Skupnost samoprispevka je dolžna svojim ustanoviteljem najmanj dvakrat letno poročati o izvajanju programa samoprispevka in o uporabi samoprispevkov zbranih sredstev.

13. člen

Za redno spremljanje izvajanja programa samoprispevka ustanovi Skupščina mesta Ljubljana svete za družbenostrokovni nadzor.

Sveti iz prejšnjega odstavka tega člena najmanj dvakrat letno poročajo Skupščini mesta Ljubljana o izvajanju nalog iz programa samoprispevka.

14. člen

V skladu s svojimi pristojnostmi služba družbenega knjigovodstva nadzira zbiranje in uporabo sredstev samoprispevka.

15. člen

Znesek 70-odstotnega povprečnega izplačanega čistega OD na delavca v združenem delu v Ljubljani v preteklem četrtletju po podatkih Zavoda SRS za statistiko ugotovi in objavi organ skupnosti samoprispevka v Uradnem listu SRS.

16. člen

Po izteku vsakega leta in petletnega obdobja, za katero se uvede samoprispevek, skupnost samoprispevka sestavi zaključni račun zbranih in uporabljenih sredstev samoprispevka in ga predloži Skupščini mesta Ljubljana v sprejem.

Skupščina mesta Ljubljana določi tudi o načinu, kako se uporabljajo sredstva, ki bi ostala po izvedbi programa del, zaradi katerih je bil samoprispevek uveden.

17. člen

Izvajanje referendumu vodijo organi, ki vodijo postopek za volitve delegacij za skupščine družbenopolitičnih skupnosti, in sicer po pravilih, ki veljajo za te volitve. Referendum na območju občine vodi občinska volilna komisija, ki tudi ugotovi rezultate referendumu na območju občine in jih sporoči mestni volilni komisiji. Mestna volilna komisija koordinira delo občinskih volilnih komisij ter ugotovi in razglasi rezultate referendumu za območje mesta.

18. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo vsi delavci, delovni ljudje in občani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku na območju ljubljanskih občin, ter delavci mlajši od 18 let, s stalnim prebivališčem na območju ljubljanskih občin, ki

še niso vpisani v splošnem volilnem imeniku na območju ljubljanskih občin.

19. člen

Na referendumu glasujejo delavci, delovni ljudje in občani neposredno in tajno z glasovnicami, na katerih je naslednje besedilo:

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA MESTO LJUBLJANA

23. 11. 1986

REFERENDUM

za uvedbo samoprispevka IV v denarju na območju mesta Ljubljane za sofinanciranje gradnje objektov za varovanje in izboljšanje okolja ter za izboljšanje komunalne opremljenosti mesta Ljubljane za obdobje od 1. 1. 1987 do 31. 12. 1991

(Žig)

GLASUJEM PROTI

GLASUJEM ZA

NAVODILO:

Tisti, ki glasuje, izpolni glasovnico tako, da obkroži »glasujem za«, če se strinja z uvedbo samoprispevka IV, oziroma »glasujem proti«, če se z uvedbo samoprispevka IV ne strinja.

20. člen

Odločitev na referendumu je sprejeta, če je na območju mesta Ljubljane glasovalo zanj večina delavcev, delovnih ljudi in občanov iz 18. člena tega sklepa. Pri ugotavljanju rezultatov pa se ne štejejo tisti delavci, delovni ljudje in občani, za katere organ za izvedbo referendumu na posameznem glasovalnem mestu uradno ugotovi, da se zaradi dela v tujini ali zaradi službenega vojaškega roka niso mogli udeležiti glasovanja referendumu.

Izid referendumu se objavi v Uradnem listu SRS.

21. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu SRS.

Prejeli smo

Sem »ZA«

Kot prebivalka mesta Ljubljane poslušam in razmišljam o razlogih za IV. samoprispevek in o pomislekih proti njemu. Moti me zelo kratek čas, v katerem so se začele in končale razprave o vsebini — popolne, strokovno utemeljene vsebinske konstrukcije nisem uspela prebrati, o njej slišati ali je videti. Moti me, da so od vsega začetka imenovali ta samoprispevek »ekološki«, potem se je pa nabralo v njem precej stvari, ki z ekologijo nimajo dosti skupnega (za ekološke probleme smo bolj in bolj občutljivi, po črnilski nesreči še posebej).

Poslušala sem razprave finančnih strokovnjakov, ki za prihodnje kratkoročno obdobje ne morejo napraviti finančnih načrtov, dokler ne vedo, ali se bomo odločili za ali proti samoprispevku. Poslušala sem pripombe ljudi, da bi za mnoge postavke, zajete v samoprispevku, morali najti denar iz »rednih« virov.

Tak problem je npr. toplana. Vseeno, kje stanujemo, na kakšen način se grejemo (ali se celo ne grejemo): onesnaženi zrak že dihamo vsi. Vsako odlaganje vedno bolj nepopravljivo uničuje okolico. Že sedaj se dušimo v dimu, odpadkih itd. Ne vemo, kakšna je tolerančna meja onesnaževanja. Zanesljivo ni neskončna.

Zato, če se s samoprispevkom reši samo del problema ogrevanja in zmanjša onesnaževanje, če se reši samo del preskrbe s pitno vodo, je namen samoprispevka dosežen. Če se uspe z denarjem iz samoprispevka odpraviti še kakšen drug problem, toliko bolje.

Predvsem zato, ker se z odlaganjem nekaterih problemov, ki so zajeti v IV. samoprispevku, dela za vse nas nepopravljiva škoda, sem ZA samoprispevek.

Priljubljenec tega in morda naslednjih samoprispevkov: vsebino je treba pripraviti prej, probleme in rešitve razčleniti bolj temeljito in natančneje razložiti, kaj zamudimo (vsi), če probleme odlagamo. In velja razmisliti: kakšne so še druge poti za reševanje nekaterih perečih problemov.

Dr. Metka Budihna